

ἀνεύρετε τὴν ἀρνησιν οἰονδήποτε προγράμματος ; Μεγάλη εὐρωπαϊκὴ συνωμοσιὰ τεκταινέται κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ σεῖς οἱ αὐτοπροβιβάζοντες ἑαυτοὺς δὲν ἔχετε τι ὑπ' ὄψιν, ὅπερ νὰ κληθῆ πολιτικὸν πρόγραμμα ; Ἄλλ' ἡμεῖς, οἵτινες δὲν εἴμεθα μήτε βουλευταὶ, μήτε κομματάρχαι ἡμεῖς οἵτινες δὲν ἐννοοῦμεν νὰ συμπράξωμεν μετὰ προσώπων, ἀλλὰ μετ' ἀρχῶν, ἡμεῖς οἵτινες μόνον ἐφόδιον πολιτικῆς δυνάμεως ἔχομεν τὴν γραφίδα ἡμῶν, ἡμεῖς παρ' ὧν ζητεῖτε νὰ σᾶς ἀκολουθήσωμεν, ἡμεῖς ἔχομεν ἐν πρόγραμμα σήμερον : τὴν σωτηρίαν τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τε τῶν Ρώσων καὶ τῶν Αὐστριακῶν· σᾶς προσκαλοῦμεν λοιπὸν νὰ μᾶς ἀκολουθήσετε.

Τοιαύτην ἀρνητικὴν πολιτικὴν ἀκολουθίαν ἄλλοτε ὁ μακαρίτης Ζαΐμης, κατέστησε σχεδὸν ἀχρηστον εἰς τὸν ἐθνικὸν βίον τὰ πολλὰ καὶ ἀξιάγαστα αὐτοῦ προσωπικὰ πλεονεκτήματα. Μῆτε ἀρετὰς, μῆτε πείραν, μῆτε ὄνομα ἔχετε βαρύτερον τοῦ Ζαΐμη. Θεωροῦμεν ἐπείγουσαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποπομπῆς τοῦ παρόντος ὑπουργείου· ἐπιθυμοῦμεν τὰ μάλιστα τὴν σύνταξιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως· ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα ἢ μετὰ λύπης νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ διάσπασις καὶ ἡ παράλυσις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐξισοῦται ἂν μὴ καὶ ὑπερβαίνει τοὺς χυδαίους διαπληκτισμοὺς τῶν ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ παρκαθημένων συστασιωτῶν. Εἰς πάντα εὐσυνείδητον πολίτην ἢ ἐκλογὴ μετὰξὺ ταιαύτης συμπολιτεύσεως καὶ ταιαύτης ἀντιπολιτεύσεως εἶνε δυσχερέστατον ἔργον· οἰκτρὰ δὲ τῷ ὄντι εἶνε ἡ τύχη ἔθνους, οὗ ἢ μὲν κύβερνησις παραληρῆ ἐκ τοῦ πολλοῦ πυρετοῦ, ἢ δὲ ἀντιπολιτευσις καταπίνει ἀφθονον ὅπιον διὰ νὰ ἀνακτήσῃται δυνάμεις ἐπιθετικὰς. Τοιοῦτοι πολιτικοὶ οἰωνοὶ ἀδύνατον νὰ μὴ προοιωνίζονται μεγάλως διὰ τὸ ἔθνος ἡμῶν συμφοράς.

Incognito

ΧΡΟΝΙΚΑ

Αἱ μετοχαὶ τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν—Πειραιῶς ἐξακολουθοῦσι νὰ φέρωσιν ἑκατομμύρια εἰς τοὺς ὀλίγους συμμορίτας τοῦ Συμβουλίου καὶ καταστροφὰς εἰς τοὺς μικροὺς παίκτας καὶ τοὺς ἐλάσσονας μετόχους. Οἱ Γιαννόπουλοι, οἱ Μουτσόπουλοι, οἱ Κεχαγιαδες ἀφοῦ ἠγόρασαν, ἠγόρασαν, ἠγόρασαν μετοχὰς καὶ προσέκλεσαν οὕτως ὑψωμὸν τεχνητόν, παράλογον, ἀδικαιολόγητον, ἔπειτα ἐπώλησαν, ἐπώλησαν, ἐπώλησαν καὶ ἔφεραν παλιν ἕνα ξεπεσμὸν τεχνητόν, παράλογον, ἀδικαιολόγητον, διὰ ν' ἀγοράσουσιν πάλιν καὶ πάλιν νὰ πουλήσουσιν, ἀχόρταστοι εἰς τὰ κέρδη των, ἀμείλιτοι εἰς τὴν λωποδυσίαν τῶν μικρῶν μετόχων. Λέγεται ὅτι οἱ ἀρχιλωποδῦται ἐκέρδισαν καὶ ἑκατὸν φράγκα καὶ ἑκατὸν πενήντα καὶ ἑκατὸν ὀγδοήντα **κατὰ μετοχὴν**. Καταλαμβάνετε τί κέρδη εἶνε αὐτὰ ; 300 χιλιάδες διὰ τὸν ἕνα, διακόσιαις διὰ τὸν ἄλλον, ἑκατὸν διὰ τὸν τρίτον, ἐν ἑκατομμύριον δι' ὅλους. Συνέρχονται ἄμφω τῷ Γιαννόπουλῳ, ἄμφω τῷ Μητσόπουλῳ, ὁ εἰς Κάρλσβαδ μεταβαίνων προσεχῶς διὰ νὰ καλλιεργήσῃ τὸ στομάχι του μετ' ἐξοδα τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου μετόχου κ. Κεχαγιας, καὶ συμφωνοῦνε ὅταν οἱ σιδηροδρομοὶ ἦνε εἰς τὰ 450, καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ, οἱ μὴδὲν ἐξαιρετικὸν ἔχοντες, οἱ φύσει χυδαῖοι, τὰ δημιουργήματα βαναύσου τύχης, ἐννοοῦν ὅτι ὁλος ὁ κόσμος πρέπει νὰ δουλεύῃ γιὰ αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ πάλιν νὰ ληστεύουν ὅλον τὸν κόσμον, προσκαλοῦν καὶ ἄλλους τραπεζίτας καὶ ἄλλους χρυσοκονθάρους, καὶ σχηματίζουν συμβούλια : Ἐχει χρήματα ἢ ἀγορὰ ; Εἶνε γιομάτα τὰ μαστάρια τῆς ἀγελάδας κοινωνίας ; Καὶ ὡς κοινοὶ κλέπται, μεμάτι λαμποκοποῦν, μετ' χεῖλη φρίσσοντα ἐκ τῆς προεξοφλή-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 475)

— Ὅχι, ἀλλ' ὁ ἰατρός ὅστις πολλὰκις τὸν ἐπισκέπτεται, σπουδαίους ἔχει φόβους διὰ τὴν ὑγίαν του.

— Ὁ ἀὴρ τῆς φυλακῆς βεβαίως δὲν τὸν ὠφελεῖ· δὲν εἶνε τοῦτο, κύριε ;

— Πιστεύω, ἂν καὶ ἡ φυλακισίς του κατέστη ἰδιαιτέρως ἐλαφροτέρα. Τῷ ὄντι δὲ δὲν εἶνε ἐν φυλακῇ. . .

— Συνειθισμένος νὰ ζῆ εἰς τὰ δάση, νὰ τρέχῃ ἐλεύθερος, εἶνε ἐν φυλακῇ ἀφ' ἧς στιγμῆς περιωρίσθη καὶ δὲν ἔχει πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἐλευθερίαν. Οἴμοι ! ὅσω εὐρύχωρον καὶ ἂν ἦνε τὸ διάστημα τὸ ὅποιον δύναται τις νὰ τοῦ δώσῃ ἐπὶ πολὺν ἀκόμη χρόνον θὰ εὐρίσκη αὐτὸ στενότατον. Λέγετε λοιπὸν, κύριε, ὅτι ὁ ἰατρός φοβεῖται διὰ τὴν ὑγίαν του ;

— Μάλιστα, εὐρίσκεται πάντοτε ἐν καταστάσει ἐκλύσεως, ἥτις ἀντρυχεῖ τὸν ἰατρὸν.

— Τρώγει ;

— Τὰς δύο πρώτας ἡμέρας ἠρήνη ἐπιμόνως πᾶσαν τρώφην· ἀλλ' ἡ πείνα ἐνίκησε τὴν ἀντίστασίν του· τὴν τρίτην ἡμέραν ἔφαγε τεμάχιον ἄρτου καὶ ἔπιε ποτήριον ὕδατος. Ἐκτοτε τρώγει ὀλίγον καὶ ἐκάστην, ἀλλὰ πάντοτε γεώμηλα, φασούλια καὶ ἄλλα λαχανικὰ· δὲν ἠδυνήθησαν εἰσέτι νὰ νικήσωσι τὴν πρὸς τὰ κρέατα ἀποστροφὴν του.

Ἄν καὶ ἀποφεύγουν νὰ τὸν δυσαρεστήσουν καὶ τὸν μεταχειρίζονται μετὰ ἡπιότητος, ἐν τοῦτοις εἶνε πάντοτε κατηφῆς, σιωπηλὸς, σύννοος. Ἡμερώτατος ἄλλως, δὲν δεικνύει οὔτε ἀνυπομονησίαν, οὔτε ὀργήν, ἀλλ' ἐπὶ τοσοῦτον ἀπισχολημένος εἶνε, ὥστε φαίνεται ὅτι δὲν ἀκούει ὅταν τῷ ὀμιλῶσιν ! Ἀνακαθήμενος ἐν τινὶ γωνίᾳ τῆς φυλακῆς, κρατῶν τὴν κεφαλὴν ἐν ταῖς χερσὶ μένει δύο ὥρας ὀλοκλήρους χωρὶς νὰ ποιήσῃ οὐδεμίαν μόνην κίνησιν.

Ἐνίοτε ἀκούονται παράπονα αὐτοῦ, ἀναστεναγμοὶ καὶ πολλὰκις κλαίει. Ὡς σᾶς προείπον, δὲν ἔχει ποτὲ οὔτε παραφορὰν οὔτε ὀργήν. Μόνον δὲν δυνάμεθα νὰ τὸν κάμωμεν νὰ προσφέρῃ λέξιν καὶ πιστεύω ὅτι δὲν ἠκούσθη ἀκόμη ὁ ἦχος τῆς φωνῆς του. Ἀλλὰ γνωρίζομεν ὅτι ἐννοεῖ τὴν σημασίαν ἀριθμοῦ τινος λέξεων, τὰς ὁποίας προφέρει καὶ ὅτι καταλαμβάνει ἱκανῶς εὐκόλως ὅ,τι τοῦ λέγουσι.

Διωρίσαμεν γαλλοδιδάσκαλον ὅστις μετεχειρίσθη πάντα τὰ δυνατὰ μέσα ἵνα ἐξαγάγῃ τὸν Λυκογιάννην ἐκ τῆς ἀφου-

σεως μελλούσης χαράς, ὅλοι μαζί : νὰ τῆς ριχθῶμεν λοιπόν, φωνάζουν. Ἐπὶ θ' ἀγοράσῃς τόσαις μετοχαῖς ἐγὼ τόσαις κύριε Κεχαγιᾶ, γὰρ πόσαις θὰ πάτε ; Καὶ ἔτσι τὴν ἐπιούσαν καὶ τὴν μετεπιούσαν διὰ τῶν μεσιτῶν, διὰ τῶν σκυλάκων τῶν ἀγοράζουσι καὶ ὑψώνουσι, ὑψώνουσι καὶ ἀγοράζουσι τρέχουσι τότε καὶ οἱ μικροὶ καὶ ἀγοράζουσι πραγματικὰς μετοχὰς, ἢ ἀγοράζουσι μὲ προθεσίαν, καὶ ἐνῶ περιμένον κέρδη, χύνονται οἱ ἀρχιλησταὶ εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ πωλοῦσι εἰς τιμὴν τοιαύτην, ὥστε παραβαλλομένη πρὸς τὴν τιμὴν εἰς ἣν ἠγόρασαν τὰς μετοχὰς, τοὺς ἀφίνοσι κέρδος εἰς ἄλλους 60, εἰς ἄλλους 80, εἰς ἄλλους 180 κατὰ μετοχὴν. Ἄν ἔχῃς χιλιάς μετοχὰς, κερδίζεις 180,000 φράγκ. Τί εἶνε αὐτό ; Δὲν εἶνε ληστεία καθαρὰ ἐξ ἐνέδρας ; Τί ἔκαμε ὁ κύριος Γιαννόπουλος διὰ νὰ βάλῃ ἰς τὴν τσέπη του εἰκοσὶν οἰκογενειάρχων τὴν περιουσίαν ; Εἰργάσθη ; Ἐπενόησέ τι ; Ἐκαμε καμμίαν ἐφεύρεσιν ; Τίποτε ἄλλο παρὰ συνωμοσίαν ἐξάνθρώπων διὰ νὰ κλέψουν ἑκατόν. Καὶ νὰ φαντασθῆτε ὅτι αὐτοὶ οἱ Ἐξῆ εἶνε μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἦτοι χωροφύλακες τῶν συμφερόντων τῶν μετόχων.

Ἴδου πῶς σπείρονται τὰ σπέρματα τοῦ μηδενισμοῦ, τοῦ κοινωνισμοῦ, τοῦ «γαῖα μιχθῆτω πυρὶ» ! Διὰ τῶν Γιαννοπούλων καὶ τῶν Κεχαγιᾶδων πάσης πτωχῆς κοινωνίας. Καὶ οὔτε φορον πληρώνουσι, οὔτε αἶμα πληρώνουσι, οὔτε τὸ κράτος ὑπηρετοῦν, οὔτε πρὸς τὴν κοινωνίαν προξενοῦν καμμίαν ὠφέλειαν, ἐνῶ οὔτε ἐξαιρετικὰ τινες ὑπάρξεις εἶνε, ἀλλὰ πονηροὶ μπακάληδες, πρὸς οὓς παραβαλλόμενοι εἶνε πρίγκηπος οἱ παντοπῶλαι τῆς ἀγορᾶς, οἱ διὰ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ νομίμου κέρδους διευθύνοντες τὸ ἐμπόριόν των. Ἄφ' ἑτέρου ὁμως δημιοσιεύεται εἰς μυριοσέλιδον κανονισμόν μαρτυρίου, ἀρπαγῆς καὶ δουλείας ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, ὁ φόρος ἐπὶ τῶν οἴνοπνευμάτων, ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ ζύθου, ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ οἴνου. Τὸ δὲ ἑκατομμύριον τὸ ὁποῖον ἐκέρδισαν ἐντὸς

μίας καὶ μόνης ἐβδομάδος οἱ Γιαννόπουλοι, οἱ Μητσόπουλοι, οἱ Κεχαγιᾶδες δὲν θὰ πληρώσῃ, ὡς ζυθοποιοὶ, ὡς κανοπῶλαι, ὡς οἴνοπαραγωγεῖς, ὡς ἐργοστασιασχαί, οὔτε μίαν πεντάραν εἰς τὸ Κράτος !

Μᾶς γράφουσιν ἐκ Βερολίνου :

Σεῖς οἱ Ἀθηναῖοι ἀνεγνώσατε εἰς τὰς ἐφημερίδας σας τὰ ὀνόματα τῶν μελλόντων ν' ἀντιπροσωπεύσωσι τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν στέφιν τοῦ Τσάρου, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ἐν Βερολίῳ γνωρίζομεν ἀκόμη ἓνα ἀντιπρόσωπον τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα δὲν ἐδημοσιεῖθη πούθεν. Εἶναι δὲ οὗτος Γεωργαντόπουλος τις, ρωμοῦνος τὴν πατρίδα, ἀγνοῶν μὲν τὴν ἑλληνικὴν καὶ μὴ ὦν ὑπήκοος Ἕλληνας, ὑπηρετῶν ὁμως εἰς τὸ ἐδῶ ἑλληνικὸν προξενεῖον ὡς γραμματεὺς καὶ ἐν ἡ ἐποχῇ οὐδεὶς ὑπάλληλος ὑπῆρχεν ἐν τῇ πρεσβείᾳ μας προσκολληθεὶς παρ' αὐτῆς, τῆ συστάσει τοῦ κ. Ραγκαβῆ, καὶ δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς, ὡς αὐτὸς λέγει, ὅταν ἐρωτᾶται περὶ τοῦ τίτλου τοῦ ἀκολούθου τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας, ὃν φέρει ἐντυπὸν εἰς τὰ ἐπισκεπτήριά του. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ κύριος ἀπέρχεται ὡς ἀκόλουθος ἢ ἰδιαιτέρος γραμματεὺς τοῦ κ. Μαυροκορδάτου, ὅστις ἐπειδὴ τιτλοφορεῖται καὶ πρίγκηψ δὲν ἠδύνατο νὰ πορευθῆ ἄνευ ἰδιαιτέρου γραμματέως ἐκεῖ, διότι φαίνεται ὅτι ὅλοι οἱ πρίγκηπος ἀπὸ τοῦ Prinz Bibitzky εἰς τὸ κωμικὸν μελόδραμα Bettelstudent μέχρι τοῦ πρίγκηπος Μαυροκορδάτου, δὲν παρυσιάζονται ποτὲ χωρὶς γραμματέως. Ἐγνωρίζατε σεῖς τὴν ἀποστολὴν αὐτῆν ; Δὲν εἶναι ἐγνωρίζατε. Μάθετε λοιπὸν ὅτι οὔτε ἡ κυβερνήσις σας τὴν ἐγνώριζε, οὔτε μέχρι τοῦδε ἔχει χαμπάρι περὶ τούτου. Διότι ὁ κ. Μαυροκορδάτος προσεκάλεσεν ἐκ Παρισίων τὸν Γεωργαντόπουλον αὐτὸν νὰ καταβῆ εἰς Βιέννην διὰ νὰ συνταξειδεύσωσι, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τίποτε ἢ

νίας του, ἀλλ' οὐδὲν κατώρθωσεν. Ἄρά γε ἐκ κακῆς θελήσεως ἢ ἐξ ἄλλου τινος αἰτίου ; Ὁ Λυκογιάννης φαίνεται ὅτι εἶνε ἀναίσθητος εἰς πάντα καὶ οὐδὲν δύναται νὰ ἐξαγάγῃ αὐτὸν ἐκ τῆς ναρκώσεώς του, ἐκ τῆς ἀναλγησίας του. Παρητήθημεν πρὸς τὸ παρὸν τοῦ δυσχεροῦς ἔργου τῆς ἐκπαίδευσέως του.

Ὁ διευθυντὴς τῆς φυλακῆς ἔχει κῆπον ἰδιαιτέρον, ἐν ᾧ ὠδήγησαν ἅπαξ τὸν Λυκογιάννην, ἀλλὰ παρετήρησαν ὅτι ἦτο ἀνήσυχος, ὅτι ἐτρόμαζε καὶ διλυθύνετο διαρκῶς πρὸς τὴν θύραν· δὲν ἐπανέλαβον τὴν ἀπύπειραν ταύτην τῆς διαχύσεως. Ἄλλως εἶνε σχεδὸν δύσκολον νὰ ἐξαγάγωμεν τὸν Λυκογιάννην ἐκ τῆς φυλακῆς του, δυνάμεθα ν' ἀφήσωμεν καὶ θύραν ἀνοικτὴν χωρὶς νὰ φοβηθῶμεν μὴ ζητήσῃ νὰ διαφύγῃ.

Φαίνεται ὅτι εὐχαριστεῖται ἐν αὐτῇ καὶ προτιμᾷ τὰς σκοτεινοτέρας γωνίας, ὥσει τὸ πολὺ φῶς ἠνόχλει τοὺς ὀφθαλμοὺς του καὶ ἐνεποίει αὐτῷ φόβον. Δὲν ἀγαπᾷ τὴν κοινωνίαν καὶ μόνον τὴν ἀπομόνωσιν θέλει· συνείθισεν εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον νὰ ὑπηρετῇ καὶ νὰ ἐπιτηρῇ αὐτὸν ὑπάλληλον· ἀλλ' ἂν τις ἄλλος εἰσέλθῃ εἰς τὴν φυλακὴν του, πᾶραυτα ἀνησυχεῖ, ταρασσεται, παρατηρεῖ περίξ αὐτοῦ μετὰ τινος φρίκης, ὥσει ζητῶν μέρος τι ἵνα κρυφθῇ.

Ἴδου, κύριε, ὅτι δύναμαι νὰ σᾶς εἶπω περὶ τοῦ δυστυχοῦς περὶ τοῦ ὁποῖου ἐνδιαφέρεσθε.

— Λοιπὸν, κύριε εὐσαγγελεῦ τῆς Δημοκρατίας, κατὰ τὰ

λεγόμενά σας, ἔχω τὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ Λυκογιάννης ἐντὸς τριῶν ἢ τεσσάρων μηνῶν θὰ ἀποθάνῃ, ἐὰν μείνῃ ἐν τῇ φυλακῇ.

— Ἀλλὰ δὲν θέλομεν τοῦτο.

— Τὸ ἠξέυρω.

— Ἐκτὸς τοῦ νὰ ἐπαναφέρωμεν αὐτὸν εἰς τὸ δάσος τοῦ Μαρεῖλ, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀδύνατον· τί ἄλλο δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ;

— Τοῦτο πρόκειται νὰ σᾶς εἶπω, διότι ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἦλθα πρὸς ἐπίσκεψίν σας.

— Σᾶς ἀκούω.

— Νὰ κατορθώσωμεν νὰ ὁμιλήσῃ ὁ Λυκογιάννης, νὰ τὸν διδάξω, νὰ τοῦ δώσω ὅσα τὸ δυνατόν πλήρη ἀνατροφὰν, ἰδοὺ ὁ σκοπὸς, ὃν ἐπιδιώκομεν, δὲν ἔχει οὕτω ;

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐπεδοκίμασε διὰ κινήσεώς τινος τῆς κεφαλῆς.

— Βεβαίως ἢ ἐπιχειρήσις εἶνε δυσχερὴς.

— Δυστυχῶς τὴν νομίζω ἀδύνατον.

— Μάλιστα, ὑπὸ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὄρους, ἀλλὰ μεταβάλετε τοὺς ὄρους τούτους, καὶ ἡ ἐπιτυχία εἶνε ἐξησφαλισμένη· ἔχω μέσον τι δι' ὃ ἐγγυῶμαι.

— Εἶπατε, κύριε.

— Πρέπει ἐν πρώτοις ὁ Λυκογιάννης νὰ ἐξέλθῃ τῆς φυλακῆς.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐξέφρασεν ἐκπληξιν.

κυβέρνησις διὰ τὴν ὁποίαν ἄλλως τε τὸ ζήτημα καταλήγει καὶ ἐπὶ τὸ οὐσιαστικώτερον εἰς ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἄλλα παραστάσεις ἀνευ Β. Δ. κ.κ. Ἐκτὸς ἂν ὁ Γεωργαντόπουλος ἐπειδὴ ἔχει περιουσίαν ὑπηρετεῖ τὸν κ. Μαυροκορδάτον καὶ ἀπέρχεται εἰς Πετρούπολιν σκουλοδικῶς. Αὐτὸ λέγεται *Ε.Π.Λ.*

Πολλὰ ψιθυρίζονται περὶ διαδόχου τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας, τοῦ θερμουργοτέρου τῶν μέχρι τοῦδε χρηματισάντων διευθυντῶν τῆς ἀστυνομίας. Δύο στρατιωτικοὶ καὶ ἓνας πολιτικός φέρονται ὄχι ὡς μνηστῆρες, ἀλλ' ὡς ὑποψήφιοι ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τῆς μὴ κενωθείσης ταύτης θέσεως. Ἄς σὰς τοὺς εἴπωμεν νὰ μὴ σὰς ἐρεθίζωμεν δωρεάν ὁ πολιτικός εἶνε ὁ κ. Δούκας, στρατιωτικοὶ δὲ ὁ ταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ καὶ πρῶν βουλευτῆς κ. Ἀριστείδης Ρούκας καὶ ὁ λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ κ. Νικόλαος Ἀξελός. Φαίνεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶνε μᾶλλον ὑπὲρ τῆς γνώμης νὰ τεθῆ στρατιωτικός ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀστυνομίας. Καὶ ὁ μὲν κ. Ρούκας εἶνε ζήτημα ἂν θὰ χωρισθῆ τοῦ προφίλου αὐτοῦ τάγματός· μεταξύ αὐτοῦ καὶ ἐκείνου ἀνεπτύχθησαν σχέσεις πατέρα καὶ παιδιοῦ· ἀλλ' ὁ κ. Ἀξελός εἶνε ὅλος πῦρ καὶ πυρὴ κατὰ τῶν κκατακλυσάντων τὴν πόλιν λωποδυτῶν καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ τοὺς ξεπαστρέψῃ ὅλους. Ἡμεῖς ἀκόμη δὲν ἀποφαινόμεθα, ἐνόσω δὲν ἀκούσωμεν παρὰ τοῦ ἰδίου φίλου κ. Κορσονάκου, τοῦ ἀναντιρρήτως μετὰ ζήλου ἐργασθέντος εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν δυσχερῶν του καθηκόντων, ὅτι παρητήθη τῆς Διευθύσεως. Ἄλλως τε φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἀστυνομία μας δὲν θ' ἀλλάξῃ ὄψιν, ἐὰν μὴ ριζικῶς μεταρρυθμισθῇ. Καὶ πρώτην μεταρρυθμίσιν ἐννοοῦμεν τὸν **τετραπλασιασμόν** ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν μισθῶν.

— Ἀκούσατέ μου, κύριε, ἀκούσατέ μου. Δὲν ἔρχομαι νὰ σὰς εἴπω : ἀνοίξατε πάσας τὰς θύρας καὶ ἀφήσατε αὐτὸν νὰ ὑπάγῃ ὅπου θέλει. Ζητῶ μόνον νὰ μοὶ ἐμπιστευθῆτε τὸν φυλακισμένον σας. Ἰπὸ τὴν εὐθύνην μου δὲ θὰ τοῦ δώσητε φαινομένην τινα καὶ συνθηματικὴν ἐλευθερίαν. Δὲν θὰ ἐξέλθῃ τῆς πόλεως, σεῖς δὲ καὶ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ δικαστηρίου θὰ ἠμπορεῖτε νὰ τὸν βλέπετε ὅσαςκι θελήσετε. Θὰ τεθῆ ἐντὸς οἰκίας τὴν ὁποίαν χθὲς ἐπεσκέφθη καὶ εἶμαι σήμερον ἔτοιμος νὰ ἐνοικιάσω.

Ἡ οἰκία αὐτῆς ἰκανῶς εὐρύχωρος ἔχει ὠραῖον καὶ μέγαν κήπον περιεστρωμένον μὲ τοίχον καὶ κατάφυτον ἐκ μεγαλοπρεπῶν δένδρων. Ἐν συντομίᾳ ἡ οἰκία εἶνε ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις κατάλληλος καὶ ἀνταποκρίνεται εἰς ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ σχεδίου, τὸ ὅποιον θέλω νὰ ἐκτελέσω.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ θὰ γίνῃ ἀνάγκη νὰ προσληφθῶσιν ὑπηρετεῖται ἐξ ἐκατέρων τῶν φύλων, παρακαλῶ δὲ σεῖς αὐτοὶ νὰ ὑποδείξετε τούτους· ἐὰν γίνῃ ἀνάγκη ἱατροῦ, δὲν θ' ἀποκρούσω τὸν τῆς φυλακῆς· ἐπιφυλάσσω εἰς ἐμὲ μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τῶν διδασκάλων, τοὺς ὁποίους θὰ δώσω εἰς τὸν Λυκογιάννην.

Δὲν νομίζω ἀναγκαῖον νὰ προσθέσω κύριε εἰσαγγελεῦ, ὅτι ἡ διεύθυνσις τῶν φυλακῶν δὲν ἔχει νὰ ὑποβληθῆ εἰς οὐδεμίαν δαπάνην· ἐγὼ θὰ πληρώσω τοὺς διδασκάλους, τέλος ἀναλαμβάνω ὅλας τὰς δαπάνας.

Ἐπὶ τῆς ἐνεστῶσης κυβερνήσεως συνεστήθησαν αἱ λεγόμεναι Ναυτικαὶ Σχολαί, δέκα τὸν ἀριθμόν. Ἐξ αὐτῶν δύο μόνον ἢ τρεῖς λειτουργοῦσιν, ἢ ἐν Πειραιεὶ, ἢ ἐν Σύρῳ, ἕως καὶ ἢ ἐν Ληξουρίῳ ἀδρανοῦσι δὲ αἱ ἄλλαι, πληρωομένου ὁ μὴ οὖς τοῦ προσωπικοῦ, ἂν καὶ τινες ἄλλοι διορισμοὶ δὲν κοινοποιοῦνται. Ἡ ἀδράνεια αὕτη δὲν εἶνε βεβαίως πρὸς τιμὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν. Αἱ ναυτικαὶ σχολαί εἶνε ἀναγκαῖαι· καὶ πρέπει νὰ λειτουργήσουν· ἀλλ' ὄχι λειτουργίαν χάριν λατρείας τοῦ Θεοῦ Ρουσφετιοῦ, διότι νομίζομεν ὅτι καὶ ὅλως ἀμαθέστατοι καὶ ἄξεστοι ναυτικοὶ προχειρίσθησαν εἰς σοφοὺς καθηγητὰς, διορισμοὶ δ' ἀπ' ἐναντίας ἐπιστημόνων νέων δὲν κοινοποιοῦνται. Ἐπὶ τέλους ἐν μέτρον πρέπει νὰ ληφθῆ: ἢ νὰ διαλυθῶσιν ἢ νὰ ἐργάζωνται. Τοῦτο ἀπαιτεῖ ἢ τι μὴ τοῦ ὑπουργείου καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

Ἡ φίλος «Αἰών» παρακαλεῖται νὰ προσέχη τὸν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκριτὴν του, διότι μὴ ἔχων τῶρα τὴν θέσιν του ἣν εἶχεν ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ, ἀρσῶς ὁ ἀθεόφοβος ἐγένεν ἀντιπatriarchικός καὶ φιλότουρκος. Προσοχὴ ἀπ' αὐτὰ τὰ βυζαντινὰ ζωῦφια!

Ποῦ νὰ ἐφανταζόμεθα ὅτι τὰ εἰσιτήρια τῶν ἵπποσιδηροδρόμων θὰ ἦσαν γαλλικὰ γραμμένα; Σπανιώτατα προτιμῶμεν τὰς ἀμάξας ἀπὸ τὰ πόδια μας καὶ διὰ τοῦτο μόνον τελευταίως εἶδομεν καὶ τὸ φοβερὸν αὐτὸ παρατράγωδον. Ἐταιρία ξένη ἐργαζομένη ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ὑποκειμένη τοῖς ἑλληνικοῖς νόμοις, νὰ ἔχη τὰ εἰσιτήριά της εἰς ξένην γλῶσσαν; Κάνεις ἄρᾳ γε τῶν δημοτικῶν Συμβούλων δὲν τὸ εἶδε

Ἡ εἰσαγγελεὺς εἶχεν ἀκούσει ταῦτα μετὰ προδῆλου ἐκπλήξεως.

Βεβαίως ὁ κ. οὗτος Λαγγάρδ ἦτο λίαν πλούσιος καὶ ἠδύνατο νὰ ἔχη πᾶσαν ἰδιοτροπίαν· ἀλλ' ὁ ἑκατομυριοῦχος οὗτος, συστηθεὶς ὑπὸ ὑψηλῶν κύκλων, δὲν ἦτο βεβαίως πρόσωπον σύνθετος. Ὅ,τι θέλει νὰ πράξῃ διὰ τὸν Λυκογιάννην, διὰ τὸ ἄθλιον τοῦτο ἂν, φαίνεται ἀποδεικνύον ὅτι ὑπάρχει μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀγγρίου δεσμός τις, προσκολλησίς τις. Συνησθάνετο δὲ κάλλιστα ὅτι εὕρισκετο ἀπέναντι μυστηρίου, ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος τοῦ κόσμου δὲν ἐθεώρησεν εὐπρεπὲς νὰ ἀπευθύνῃ ἐρώτησιν τινα, ἣτις ἴσως θὰ ἐνέβαλλεν εἰς ἀμηχανίαν τὸν ξένον.

— Λοιπὸν, κύριε, ποῖαν ἀπάντησιν μοὺ δίδετε; ἠρώτησεν ὁ κ. Λαγγάρδ.

— Ἐλαβον τὴν τιμὴν νὰ σὰς εἴπω ὅτι ἤμην διατεθειμένος νὰ σὰς εὐχαριστήσω.

— Τότε;

— Δὲν βλέπω διατὶ ἡ πρότασίς σας ν' ἀπορριφθῆ.

Τὸ βλέμμα τοῦ κ. Λαγγάρδ ἀπήστραψεν ἐκ χαρᾶς.

— Μόνον, ἐξηκολούθησεν ὁ εἰσαγγελεὺς, ὑπάρχουσι διατυπώσεις τινὲς πρὸς ἐκπλήρωσιν· ἀπαιτεῖται ἀπόφασίς τις τοῦ δικαστηρίου.

— Τὸ ἐννοῶ.

— Ὅφειλετε νὰ ἀπευθύνετε τὴν ὑμετέραν αἴτησιν γραπτῶν.

αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ; Κάνεις ὑπάλληλος τῆς Νομαρχίας ; Κάνεις τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ; Αὐταὶ αἱ αὐθάδειαι μόνον ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ἐθνικῆς ἀναισθησίας μας δυνατόν νὰ λαμβάνωσι χώραν. Καὶ ἐπειδὴ θεωροῦμεν τοὺς ξένους εὐαίσθητοτέρους τῶν ἰδικῶν μας ἀρχῶν, πρὶν ἀπευθυνθῶμεν εἰς αὐτάς, ἀπευθυνόμεθα εἰς τὴν Ἑταιρίαν, προσκαλοῦντες αὐτὴν νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἐξ ἀμελείας βεβαίως καταπάτησιν ταύτην τῆς ἐθνικῆς μας γλώσσης.

Οἱ Ψωροῦπάλληλοι, ὅταν δὲν πρόκειται περὶ φιλικῶν καὶ ὤφελειῶν, ἀποθηριούνται. Ὁκτακόσιοι χιλιάδες φακέλων παρηγγέθησαν εἰς Εὐρώπην, χωρὶς οὐδὲ νὰ ἐρωτηθῶσι τὰ ἐργοστάσια πρὸς πόσον δύνανται νὰ τὰς προμηθεύσουν. Ἄφου ἦσαν ἐν γνώσει ὅτι τὸ ἐδῶ Φακελλοποιεῖον τῶν κυρίων Πάλλη καὶ Κοδζιᾶ ἠδύνατο ἀνωτέραν ποιότητα καὶ κατωτέραν τιμὴν νὰ προμηθεύσῃ. Ταῦτα οἱ ὑφιστάμενοι τοῦ κ. Τρικυοῦ, ληστεύοντες τὸν τόπον ἐφ' ὅσον δύνανται!

Μία ἀπὸ τὰς πλέον παραπονεμένας δημοτικὰς ὁδοὺς, ὡς νὰ ἦτο νόθος ἢ ἐκθετον τέκνον, εἶναι καὶ ἡ εἰς τὸν παλαιὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον, τὴν Κολοκυθοῦν καὶ τὰ Σεπόλια ἄγουσα ἀνοιξιὰτικὴ ὁδός, ἣτις οὐδέποτε εἶδε ἓνα κάρρο χαλκία, οὔτε μία φούχτα χῶμα, τὸ ὁποῖον μπορούσε ὁ Δήμαρχος νὰ τῆς ρίψῃ καὶ διὰ μνημόσυνον ἀκόμη, ἀφοῦ τὴν θεωροῦσε γιὰ νεκράν, ποτέ τῆς δὲν εἶδε ἓνα ὀδοτηρητὴν νὰ τῆς κάμῃ καμμίαν ἐπίσκεψιν, ποτέ τῆς ἓνα ἀγροφύλακα νὰ τῆς φυλάξῃ τὰ δένδρα τῆς δενδροστοιχίας, τῶν ὁποίων ἡ μισὴ ὑπάρξει κατεστράφη ὑπὸ λαθροῦλοτόμων καὶ ποιδεῖς ξεύρει εἰς ποῖα δζάνια ἐγίνε στάκτη! Καὶ ὅμως ἡ ὁδός αὐτὴ εἶναι ἡ πλέον συχναζομένη ἐκ τῶν ἀγροτικῶν, εἰς χίλια σπήτια τὸ ὀλιγώτερον ἐκτείνεται ἢ ἀκτίς, καὶ εἶναι τρόπον τινὰ ἡ λεωφόρος ἡ φέρουσα εἰς συγκοινωνίαν τὰ ἀθηναϊκὰ περιβόλια μὲ τὰ ἀθηναϊκὰ στομάχια ;

Δὲν τῆς ἄξιζει ἓνα φανάρι, ἔστω καὶ μὲ πετρέλαιον, ἢ καὶ μὲ λάδι ἀκόμη, ἀφοῦ καὶ εἰς τοὺς νεκροὺς ἀκόμη ἀνάθουν μίαν κανδήλα ; Τί διάβολο ; Ἡ Κολοκυθοῦ δὲν βγάνει μόνο κολοκύθια, ἀλλὰ καὶ κουκιά, μονοκούκια μάλιστα. Ὅ,τι λοιπὸν δὲν ἐγίνε ἕως τώρα, ἄς γίνῃ κατὰ τὸ παραχῶδες αὐτὸ διάστημα τῆς δημαρχικῆς μεσοβασιλείας, τὸ καλὸν ἄς γίνεταί καὶ ὅπότεν θέλῃ ἄς γίνεταί!

Ἐχομεν μερικὰς πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης μαρτυρούσας ὅτι τὰ παράσημα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲν ἀμείβουσι τὴν ζέουσαν φιλοπατρίαν, ἀλλ' ἐνίοτε ἀναρτῶνται ἐπὶ μαρμαρίνων ἀνδριάντων. Ὁ κ. Ἰωάννης Ρογκότης ἐν Θεσσαλονίκῃ ἔχει τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν ἀλλὰ τὸν ἀδαμάντινον καὶ ἀληθῆ Σταυρὸν τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς σφοδρώσεως εἰς τὰ κοινὰ καὶ εἰς τὴν ἱεράν τῆς πατρίδος εἰκόνα δὲν τὸν φέρει αὐτὸς, ἀλλ' ἴσως ἄλλοι. Ὁ κ. Ρογκότης ἦτο ἐφορος τῶν Σχολείων παράδοσις δ' ἐπικρατεῖ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ὅτι οἱ τῶν Σχολείων ἐφοροὶ μεταξὺ τῶν ἐκλεκτοτέρων τῆς πατρίδος καὶ ὀλιγωτέρων πάντοτε ἐκλεγόμενοι δὲν τίθενται εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν διὰ τὰ μαύρα μάτια των, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ προσφέρωσι κάποτε πραγματικὰς ὑπηρεσίας, ὡς νὰ ἀναπληρῶσι τὰ τυχόν παρουσιαζόμενα ἐλλείμματα προερχόμενα ἐξ ἀνωμάλου εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τῶν σχολείων, μὴ χαρίζοντες, ἀλλὰ δανείζοντες. Ὁ κ. Ρογκότης ἐνόσῃ τὸ ταμεῖον τῶν Σχολείων ἦτο πλήρες, ἐζηκούθει νὰ ἐφορευῇ ὁ φιλογενέστατος ἀλλ' εἰς τὴν πρῶτην ἐμφάνισιν μικροῦ τινος ἐλλείμματος, ἐτρέπη εἰς φυγὴν, ὡς νὰ ἦτο τὸ ἐλλείμμα χολέρα ἢ πανώλης. Καὶ εἶχε τὸ θάρρος ὁ ἐξοχος ἀνὴρ νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ ἐφορον, γιὰτὶ αὐτὸς δὲν γίνηκε ἐφορος

— Ἐσκέφθην τοῦτο, κύριε, ἀπάντησεν ὁ κ. Λαγγάρδ, ἐξάγων χαρτίον ἐκ τοῦ κόλπου του ἰδοῦ ἢ αἰτήσις μου.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἔλαβε τὸ χαρτίον, ἠνέφξεν αὐτὸ, τὸ διήλθε ταχέως καὶ ἀνέγνω τὴν ὑπογραφήν : Ἄντωνίνος Λαγγάρδ, πρῶτον λοχαγὸς τῶν ἐλευθεροσκοπευτῶν.

— Κάλιστα, εἶπε, σήμερον μάλιστα θὰ ἀσχοληθῶμεν περὶ τῆς ὑποθέσεως.

— Διὰ πᾶν ὅ,τι θὰ ἀπαιτήσουν ἀπὸ ἐμὲ, εἶμαι καθ' ὀλοκληρίαν ὑπὸ τὴν διάθεσιν τῶν κυρίων δικαστῶν.

— Εὐνόητον τοῦτο.

— Δὲν θέλω νὰ καταχρασθῶ περιπλέον τῶν στιγμῶν σας ; ἀλλὰ πρὶν ἢ ἀποσυρθῶ, ἔχω νὰ σᾶς ζητήσω χάριν τινά.

— Ποίαν ;

— Παρακαλῶ νὰ μοὶ δώσητε τὴν ἄδειαν νὰ ἐπισκεφθῶ σήμερον τὸν φυλακισμένον.

— Μόνος ;

— Μάλιστα, κύριε, μόνος.

Ὁ εἰσαγγελεὺς λαβὼν φύλλον χάρτου ἔγραψε γραμμὰς τινὰς καὶ ἐνεχείρισεν αὐτὸ τῷ κ. Λαγγάρδ.

— Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ, εἶπεν ἀνεγερθεὶς.

Ἄμφοτεροὶ ἀπεχειρετίσθησαν ἀβροφρόνως, ὁ δὲ κ. Λαγγάρδ ἐξῆλθε τοῦ γραφείου.

ΙΑ'

Η ΦΥΛΑΚΗ ΑΡΙΘ. 2.

Ἐπανελθὼν οἴκαδε ὁ κ. Λαγγάρδ εἶπεν εἰς τὸν Ἀνδρῦ.

— Ὅπως ἤλπιζον, τὸ διάδημά μου ἐπέτυχε δυνάμεθα νὰ ἐνοικιάσωμεν τὴν οἰκίαν ἀπὸ τῆς σήμερον. Θὰ ἴδῃς τὸν συμβολαιογράφον, θὰ τὸν παρακαλέσῃς νὰ παρασκευάσῃ τὸ συμβόλαιον διὰ τρία ἔτη ἀπόψε θὰ διέλθω τοῦ γραφείου ἕνα τὸ ὑτογράψω.

Ἄφου ἴδῃς τὸν συμβολαιογράφον, θὰ ὑπάγῃς νὰ εὔρῃς τὸν ἐπιπλοτέχνην καὶ θὰ τοῦ εἴπῃς νὰ ἐπιδοθῇ ἀμέσως εἰς τὸ ἔργον· πρέπει νὰ ἐργασθῶσιν ἡμέραν καὶ νύκτα, ἐὰν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ τελειώσῃ πάντα μόνος, ἄς λάβῃ βοηθοὺς τοὺς συναδέλφους του. Πρέπει ἡ οἰκία νὰ συσκευασθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν καὶ ὅλοι οἱ τάπητες νὰ τεθῶσι.

Θὰ τοῦ ἐγχειρίσῃς τὴν σημειώσιν ταύτην, τὴν ὁποίαν χθὲς ἠτοίμασα καὶ ὅπου ὑπάρχει ὁ κατάλογος τῶν ἐπίπλων ποὺ θὰ ἀγορασθῶν· ὀφείλει δὲ νὰ ἀκολουθήσῃ ἀκριβῶς τὰς σημειώσεις μου, διὰ νὰ συσκευάσῃ καὶ ἐτοιμάσῃ ἕκαστον δωμάτιον· ἄς καταβάλῃ δὲ πρὸ πάντων ἰδιάζουσαν φροντίδα διὰ τὴν συσκευὴν καὶ τὸν καθαρισμὸν τοῦ ὀρφου τῶν δύο κυριῶν.

Τοῦ γέματος παρασκευασθέντος, ὁ κ. Λαγγάρδ ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν.

διά νά ἀδειάζῃ τὴν σακκοῦλά του. Τὸν ἀντικατέστησε δὲ εὐγενέστατα ὁ ἀπαραιοσημοφόρητος Χαδζῆ Σταῦρος Χατζῆ Λαζάρου, μέλος τοῦ ἐλληνικωτάτου καὶ τὸ φρόνημα καὶ τὸ αἴσθημα εὐγενοῦς οἴκου τῆς Θεσσαλονίκης, προθύμως προμηθεύσας χάριν τῶν σχολείων τριπλάσιον ποσὸν τοῦ παρυσιασθέντος ἐλλείμματος, τὸ ὁποῖον ἤρκειτο νά ἀναπληρώσῃ ὁ κ. Ρογκότης.

Ὁ κ. Χαδζῆ Σταῦρος Χαδζῆ Λαζάρου δὲν ἀπεδείχθη μόνον ἐν τῇ ἐθνικῇ ἐλευθεριότητι ἀντίπους τοῦ κ. Ρογκότη, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐθνικῷ φρονήματι. Ἐνῶ χάρις εἰς τὸν ἐλληνισμόν τοῦ κ. Ρογκότη ἐν ιδιόκτητον χωρίον ἐν τῇ Χαλκιδικῇ—Σένταις—ἐξεβουλαρίσθη, χάρις εἰς τὸν βουλγαρισμόν τοῦ κ. Χαδζῆ Λαζάρου ἐν ιδιόκτητον χωρίον του—βουλγαροφώνων ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Πολυανῆς, τὸ Γιάννεση, παραδοθὲν εἰς τοὺς Οὐνίτας, ἀπεσπίασθη τοῦ Οὐνιτισμοῦ διὰ τῆς θαρραλέης ἀποφάσεως δι' ἣς ἐδήλωσεν ὅτι οὐδεὶς Οὐνίτης ἐννοεῖ νά μείνῃ στὸ χωρίον του καὶ διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως ἐν αὐτῷ ὀρθοδόξου ἱερέως ;

Ἀλλὰ καὶ ἄλλος Μακεδῶν, οὐδὲ τὸ δέκατον τοῦ πλοῦτου τοῦ κυρίου Ρογκότη ἔχων, ὡς ὁ ὑπερήφανος χαρακτήρ Τάσκος Παπαγεωργίου, προκειμένου περὶ σωτηρίας ἐλληνικοῦ χωρίου ἀπὸ τῆς βουλγαρικῆς ἐπιδημίας ἀντιπαρέταξε τὴν φιλοπατρίδα σχετικὴν πτώχιαν του εἰς τὸν πλοῦτον τοῦ κ. Ρογκότη, ὅστις διὰ νά μὴ συνεισφέρῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος πολλάκις μέχρι ἀρνήσεως καὶ τοῦ ἐθνισμοῦ του καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας χωρεῖ ὁ Ἰππύτης !

Λόγιος Λωποδύτης. Ὁ «Ἱατρικὸς Ταχυδρόμος» τῶν Παρισίων ἀναφέρει σκανδαλωδέτατον γεγονός, περὶ ἑνὸς Ἑλλήνου δυστυχοῦς τοῦ κ. Κανέλλη, ὅστις κατὰ διαφοροῦς ἐποχὰς καθυπέβαλλεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐ-

πιστημῶν διαφοροῦς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας ἐλεγεὶν ὅτι ἔκαμεν ἐν τῷ χημείῳ τῆς συγκριτικῆς Ἀνατομίας. Αἱ ἐργασίαι αὐταὶ ἦσαν σπουδαιόταται, ἐπρόδιδον ἂν ὄχι σοφόν, τοῦλάχιστον ἐπιστήμονα ζητοῦντα νά φθάσῃ εἰς νέας ἀληθείας. Ὁ κ. Κανέλλης ὀλίγου δεῖν περνοῦσε δι' ἐξοχότης τὰ συμπεράσματά του ἐδημοσιεύοντο ἐν τοῖς πρακτικοῖς. Ὅτε . . . ὅτε, ὁ κ. Κανέλλης ἀνεκαλύφθη ἀναιδέστατος λωποδύτης, ἀντιγράφων χωρὶς νά μεταβάλλῃ οὐδὲ κεραϊάν, ξένας ἀνακοινώσεις γενομένας πρὸ τινῶν ἐτῶν εἰς τὴν βιολογικὴν Ἐπιστήμην.

Τὸ τοιοῦτον ἐτάραξε τοὺς ἑλληνας πωδαστὰς τῆς ἱατρικῆς ἐν Παρισίοις μὴ τολμῶντας, καθὰ μᾶς γράφουσιν ἐκείθεν νά ἐμφανίζωνται εἰς τὰ νοσοκομεία. Οὐδόλως συμμεριζόμεθα τὴν ὑπερευαίσθησιν αὐτῶν, διότι ἡ λωποδυσία εἶνε διεθνής.

Ὁ κ. Ἐβανς καὶ ἡ κ. Ἐβανς, ὧν τὴν ἀναχώρησιν εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἐκείθεν εἰς Ἀθῶνα χαριέντως ἀνήγγειλεν ἡ «Ὀρα» εἶνε ἐκ τῶν μισελληνικωτέρων καὶ θρησκομανεστέρων ὄντων. Μακεδόνες γρηγορεῖτε !

Λοιπὸν, κύριε **Ταῦ Ρῶ** τοῦ Πειραιῶς ἡμεῖς θά φιλοξενούμεν τὰ γραφόμενά σας, ἀρκεῖ σὺ νά μᾶς ξεσκονίζῃς ὅλα τὰ ἐν Πειραιεῖ συμβαίνοντα, τακτικὰ καὶ πρόσφατα, καθὼς τὰ ὠραῖα ψάρια σας εἰς τὴν Κουλουριώτικη ταβέρνα.

Ἀμέσως δὲ μετὰ τὸ φαγητὸν ἐξῆλθε καὶ μετέβη εἰς τὴν φυλακὴν.

Αἱ μεγάλαι σιδηραὶ θύραι ἠνεώχθησαν πρὸ αὐτοῦ ἢ μᾶλλον πρὸ τῆς ἀδειας, ἂν παρουσιάσει. Τοῦ διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν ἀπουσιάζοντος, εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον. Ὁ γραφεὺς λχδῶν τὴν ἀδειαν καὶ ὑποκλινάμενος μετὰ σεβασμοῦ ἐνώπιον τοῦ ἐπισκέπτου προσεκάλεσεν ἕνα φύλακα.

— Θά ὀδηγήσῃτε τὸν κύριον εἰς τὴν φυλακὴν, ἀριθ. 2 τῷ εἶπε.

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἠκολούθησε τὸν φρουρόν.

Διῆλθον πρῶτην αὐλὴν, ἔπειτα δευτέραν ἀφοῦ διέβησαν θόλον τινά διὰ στενῆς κλίμακος, ἀσθενῶς φωτιζομένης, ἀνῆλθον εἰς τὴν πρῶτην ὄροφὴν τοῦ καταστήματος.

Ὁ φρουρὸς ἔστη.

— Κύριε, ἠρώτησεν, ἐπιθυμεῖτε νά ἴδῃτε τὸν ἄγριον, χωρὶς νά προειδοποιηθῇ περὶ τῆς παρουσίας σας ;

— Εἶνε δυνατόν τοῦτο ;

— Μάλιστα, κύριε.

Ὁ φρουρὸς ἐπλησίασε τὴν θύραν, ὤθησεν ἑλαφρῶς διὰ τῆς ἐντομῆς αὐτῆς ἐργαλεῖον τετράγωνον ἔχων μέγεθος ἐνὸς δεκάτου τοῦ μέτρου, δι' οὗ ἠνεώχθη ὁπῆ, μεγάλη μὴλις κατὰ τὸ τέταρτον τοῦ ἐργαλείου.

— Παρατηρήσατε, κύριε, εἶπεν ὁ φρουρὸς χαμηλοφώνως,

θὰ τὸν ἴδῃτε ἐν τῇ φυσικῇ του θέσει, ὅπως καὶ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας· μόλις μεταβάλλει στάσιν δις ἢ τρίς τὴν ἡμέραν.

Ὁ κ. Λαγγάρδ παρετήρησε διὰ τῆς ὁπῆς.

Ὁ ἄγριος ἦτο εἰς μίαν γωνίαν τῆς φυλακῆς, ἀνακαθήμενος, τὸ σῶμα ἔχων κεκλιμένον, κρατῶν διὰ τῶν χειρῶν τὴν ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐστηριγμένην κεφαλὴν του.

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἠνωρθώθη ἀναστενάξας, ὁ δὲ φρουρὸς ἠνοῖξε τὴν θύραν. Ὁ φυλακισμένος καμμίαν δὲν ἔκαμε κίνησιν.

— Νομίζεῖ ὅτι εἶμαι μόνος, εἶπεν ὁ δεσμοφύλαξ, ἄλλως θὰ ἦτο ἡδὴ ὀρθός.

Πλησίασας τὸν Λυκογιάννην ἔθεσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὤμου του.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀγρίου ἠνωρθώθη βραδέως καὶ διεθύθουε περὶ τὴν φυλακὴν ταχὺ βλέμμα, τὸ ὁποῖον συνήντησε τὸν ἐπισκέπτην. Πάραυτα οἱ ὀφθαλμοὶ του ἤστραψαν, ἠγέρθη δεικνύων σημεῖα μεγάλης ἀνησυχίας.

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐφαίνετο ὅτι κατείχετο ὑπὸ ἐκτάκτου συγκινήσεως.

— Ἴσως δὲν μὲ ἀναγνωρίσῃ, διελογίσθη.

Βραδέως προὐχώρησε πρὸς τὸν Λυκογιάννην, ὅστις προσήλου εἰς αὐτὸν τοῦ σπινθηροβολοῦντας ὀφθαλμοῦς του.

Αἶφνης τὸ πρόσωπον τοῦ φυλακισμένου μετέβαλεν ἐκφρασιν καὶ προὐχώρησε δύο βήματα κρᾶζων.

— Ἰωάννα, Ἰωάννα !

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ ΤΩ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΩ

Τὸ ἐγκλημα συνηθέστατον ἐξ ἐκείνων ἐξ ὧν βρῖθουσι τὰ πινάκια τῶν κακουρгодικείων μας, καὶ μάλιστα ἐν Ἀθήναις, ὅπου ἀπὸ τινος, ἐκτὸς τῆς εὐλογίας, ἔχει ἐνσκήψει καὶ ἡ ἐπιδημία τῆς ἀναιρέσεως.

Ὁ Ἀργύριος Ἀργυρίου κατηγορεῖται ἐπὶ ἀποπείρα ἀναιρέσεως κατὰ τοῦ Σωτηρίου Χατζίνα. Ἦτο βράδυ τῶν περασμένων Ἀπόκρως ἡ παρέα τοῦ παθόντος διεσκέδαζε μὲ ἓνα ν τ α ο ὕ λ ι· ἄλλη παρέα ἐξελθοῦσα ἐκ παρακειμένου οἰνοπωλείου προσκαλεῖ τούς ἔχοντάς· τὸ νταούλι νὰ εἰσέλθωσι καὶ συνδιασκεδάσωσιν· ὁ Χατζίνας ἀρνεῖται νὰ παραμῖνῃ, ἔρχεται εἰς λόγους μετὰ τινος ἐκ τῆς δευτέρας παρέας, ὅτε παρεμβαίνει ὁ εἰς οὐδεμίαν τῶν ἀνωτέρω ἑμάδων ἀνήκων κατηγορούμενος, συμπλέκεται μετὰ τοῦ Χατζίνα καὶ πίπτουσιν ὁμοῦ χαμαί· ἀλλ' ὁ δεύτερος ἀνεγείρεται πληγωμένος διὰ μαχαιρας εἰς τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ ἀριστεροῦ θώρακος· ἡ πληγὴ διατρυπᾷ καὶ τὸν πνεύμονα καὶ ὁ παθὼν μένει κατάκοιτος ἓνα περίπου μῆνα.

Τέσσαρες ἦσαν μετὰ τοῦ παθόντος οἱ μάρτυρες τῆς κατηγορίας· ἀλλὰ καὶ οἱ τέσσαρες μετ' ἀνορεξίας καὶ διαστροφῶν τινων, ὡς παρατηρεῖ καὶ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς, φαίνονται καταθνήσκοντες. Τοῦτο πιθανὸν νὰ προήρχετο ἐκ συμβιβάσμου τινος ἐπελθόντος μεταξὺ κατηγορουμένου καὶ παθόντος, ἐξ οὗ προῆλθεν ἡ ὑποχρέωσις νὰ ἐλαφρύνῃ ὁ δεύτερος τὴν θέσιν τοῦ πρώτου, ἐὰν δὲν ἦτο ἀπλῆ ἐξασθένεισις τῆς μνήμης, προσελθούσα ἐκ τοῦ ὀκταμήνου διαρρέυσαντος διαστήματος ἀπὸ τῆς πράξεως μέχρι τῆς δίκης.

Ἡ κατηγορία ὑπεστήριξε τραῦμα, τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ὁ ὑπε-

ρασπιστῆς κ. Χοῦιδᾶς, ἀλλ' ἐν καταστάσει μέθης ἀποκλειούσης τὸν καταλογισμόν.

Οἱ ἑνορκοὶ τὸν ἐκήρυξαν ἑνοχον τραύματος εἰς κατάστασιν μετριάς μέθης καὶ οἱ συνέδροι τὸν κατεδίκασαν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ὀκτάμηνον ὑποδικίαν του εἰς δέκα ἡμερῶν φυλάκισιν. Ἦτο τυχερὸς ὁ ἄνθρωπος.

— Οἱ δικαιοκίνητες προχθές ἐπὶ φόνῳ ἐν τῷ ἐνταῦθα κακουρгодικεῖῳ Σταυρὸς Ἡλίας καὶ Σπύρος Ἡλίας, πατὴρ καὶ υἱός, ἐκηρύχθησαν ἑνοχοί, ἀλλ' εἰς βαθμὸν ἀναιρέσεως· καὶ εἰς μὲν τὸν υἱὸν ἐπεβλήθη ποινὴ εἰκοσαετῶν δεσμῶν, δεκαπενταετῶν δὲ εἰς τὸν πατέρα.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΤΑΙ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Πειραιεὺς, 9 Μαΐου

Τὸ ἀξιόλογον φύλλον σας ἀντὶ νὰ λαμβάνῃ τόσον συχνὰ τὸν κόπον καὶ ταξιδεὺν μέχρι Πατρῶν, Πύργου, Καλαμῶν, Κυπαρισσίας κλπ. θὰ ἔπραττε τάχα ἀμάρτημα ἂν εἶχε νὰ κάμῃ καὶ ὀλίγον μὲ τὸν δόλιο τούτον τρόπον ὃν ἔφαγεν ἡ προκατάληψις τῶν ψυροκόντιδων Ἀθηναίων δανδήδων περὶ τῆς σαρδελλοσύνης του;

Εἶναι ἐντιμώτεροι αὐτοὶ οἱ ἄεργοι κηφῆνες, οἱ γεωμέτραι τῆς ὁδοῦ Πατησίων, καὶ πυροβοληταὶ τοῦ σακτικῆς τάγματος τῶν κανονιέρηδων, ὧν τὰ βλήματα ἐπαλάβωσαν τοὺς ξενοδόχους καὶ ράπτας Ἀθηναίους, ἀπὸ ἓναν ἐδῶ ἀπλούστατον ἐργάτην ἀποζῶντα ἐκ τοῦ ἰδρώτος του; Ἡ θεωροῦνται κοινωφελέστεροι τῶν ἐνταῦθα ἐντίμων ἐργοστασιαρχῶν τῶν ὠφελούντων διὰ τῶν πρακτικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν καὶ αὐτοὺς καὶ τόσον ντουνηῖα, καὶ τιμώντων καὶ τὸ Ἔθνος, οἱ ἑαυροπαίκεται, τὰ φερόεικα κοράκια ὅπου καὶ φορῆμι, οἱ λαοπνικταὶ χρυσοκάνθαροι; Καὶ ἐκφράζω ὑμῖν ἐπὶ τούτοις τὴν λύπην μου, κύριε Διευθυντά, ὄχι διότι οὕτω κρίνουν οἱ ἀποκουρ-

— Ἄ! μὲ ἀνεγνώρισεν, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ κ. Λαγγάρδ.

Καὶ ἀπήντησεν εἰς τὴν ἐπιφώνησιν τοῦ Λυκογιάννη λεγων.

— Ἐρριέττη, Ἐρριέττη!

Ὁ Λυκογιάννης ἐφρικίασε, τὸ δὲ ζωηρὸν βλέμμα του διηκυθύνθη εἰς τὴν θύραν, ὡσεὶ ἀνέμενε νὰ ἴδῃ ἐκείνην, ἧς τὸ ὄνομα ἀπηγγέλθη. Ἄλλ' εὐθὺς, ὡσεὶ εἶχεν ἐνοήσῃ ὅτι ἡ ἐλπίς του ἦτο ματαία, ἐξήγαγε στεναγμὸν καὶ ἄφησε νὰ πέσῃ ἡ κεφαλὴ του ἐπὶ τοῦ στήθους του.

Τότε τὸν δεσμῶτην εὐρισκόμενον ἔμπροσθεν τοῦ παραθύρου πρὸ τοῦ φωτός, ὁ κ. Λαγγάρδ ἤρχισε νὰ ἐξετάζῃ μετὰ ἰδιαζούσης προσοχῆς. Ἦτον εὐκολον νὰ ἐνοήσῃ τις ὅτι ὁ δυστυχὴς ἄγριος ἦτο ὄλως τεταραγμένος. Ἐν τῷ βλέμματι του ὑπῆρχεν οἰονεὶ ἐπαγωγόν τι καὶ ἐφαίνετο ἔτοιμος νὰ ἐκδηλώσῃ τὸν θαυμασμόν του.

— Ἀφήσατέ μας, σᾶς παρακαλῶ, εἶπεν εἰς τὸν δεσμοφύλακα.

Οὕτος ἐξῆλθε τοῦ κελλίου.

Ὁ Λυκογιάννης ἔμενεν ἐν τῇ αὐτῇ θέσει ἀκίνητος, ὡς γαλθανισθεῖς. Ἐν τούτοις ἐλαφρά τις φρικίασις τοῦ σώματος του καὶ αἱ ὑπεγέρσεις τοῦ στήθους του προέδιδον τὴν ἐσωτερικὴν ταραχὴν του.

Φυσικῶς ὁ Λυκογιάννης δὲν ἦτο πλέον ὁ αὐτός. Δὲν εἶχε πλέον τὴν τραχεῖαν καὶ τρομερὰν ὄψιν τοῦ ἀγρίου τοῦ δάσους τοῦ Μαρέιλ, ὅσαις ἦτό ποτε ὁ τρόμος ὅλως τῆς ἐπαρ-

χίας. Οὐδὲν πλέον τώρα διέκρινεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

Εἶχον κείρει τὴν κόμην καὶ τὸν πώγωνά του, εἰς τρόπον ὥστε ἠδύνατό τις ἤδη νὰ παρατηρήσῃ τὴν ὠραίαν καὶ ἀνδρικήν μορφήν τοῦ προσώπου του. Τὰ κεκαρμένον μέρος, ὀπερ εἶχεν ἀμαυρὰν καὶ κυανόχρου λευκότητα εὐρίσκετο εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸ λοιπὸν, ὅπερ ἦτο χαλκόχρου, ἀλλ' οὐδὲν ἀφῆρει ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῆς φυσιογνωμίας. Ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ κατεφαίνοντο, ἡ ρις μᾶλλον μακρὰ ἢ βραχεῖα, ἦτο ὠραία, τὸ στόμα ἦτο ὀλίγω μέγα ἴσως, ἀλλὰ δὲν ἐφαίνετο τοιοῦτον, μόνον ἐβλεπέ τις τὰ ροδόχροα χεῖλη του, ὧν ἡ πτυχὴ ἐδείκνυε τὴν ἀγαθότητα, ἐκδηλουμένην ὡσαύτως καὶ ἐκ τῆς ἐκφράσεως τοῦ βλέμματος, οὗ τινος ἡ λάμψις ἦν παραδόξως ἡμερος.

Ἐφαίνετο ὅτι κατέστη ἰσχνός· ἀλλὰ δὲν παρετηρεῖτο παρ' αὐτῷ οὐδὲν ἴχνος καταπτώσεως, τῆς ζωιρότητός του δυναμένης ἐπὶ μακρὸν ν' ἀντιστῆ εἰς οἰανδήποτε προσβολήν. Εἶχον ἐκδύσει αὐτὸν ἀπὸ τὰ δέσματα τῶν θηρίων καὶ ἀπὸ τὰ ράκη, τὰ ὅποιον συνεπλήρουν τὴν σκηνογραφικὴν ἐνδυμασίαν τοῦ ὀρεσιβίου ἀνθρώπου, καὶ ἐνέδυσαν ὑποκάμισον ἐκ χονδρῶ ὑφάσματος, φόρεμα χονδρὸν ἐρεοῦν, περισκελίδα, ἐσωκάρδιον καὶ ἐπιχιτώνιον.

— Λυκογιάννη! εἶπεν ὁ κ. Λαγγάρδ διὰ φωνῆς τρεμούσης.

(Ἀκολουθεῖ)